

forny den ægteskabelige Forbindelse, have de derom at henvende sig til en Myndighed, for hvilken borgerlig Ægteskabsstiftelse finder Sted (§ 4, Stykke 1 og 2).

De have for ham ved saadan Erklæring, som omhandles i § 1, sidste Stykke, at godtgøre, at ingen af dem efter Skilsmissen har indgaaet nyt Ægteskab, samt at der ikke efter Skilsmissen er indtraadt nogen Omstændighed, som efter § 1 Nr. 4 og 5 b er til Hinder for Ægteskabets Fornyelse. Det bliver derhos at paase, at de Betingelser, der stilles ved § 1 Nr. 9, ere til Stede. Om den stedfundne Fornyelse af Ægteskabet indføres det fornødne i Ægteskabsbogen, hvorved der i det hele vil være at gaa frem i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 13—17.

Ville Personer, hvis Ægteskab er ophævet ved Skilsmisse, og af hvilke nogen af Parterne efter Skilsmissen har været i nyt Ægteskab, paa ny træde i ægteskabelig Forbindelse med hinanden, bliver saadan Forbindelse at betragte og behandle som nyt Ægteskab.

VIII.

Særlige Bestemmelser.

§ 20.

Personer, som have gjort Brug af borgerlig Ægteskabsstiftelse, have intet Krav paa efterfølgende kirkelig Indvielse af Ægteskabet.

Efter Forhandling med vedkommende kirkelige Myndigheder kan det ved kgl. Anordning bestemmes, under hvilke Betingelser saadan kirkelig Indvielse kan tilstedes, samt hvilke Regler der i saa Fald blive at iagttage.

§ 21.

De Tab, som Præster og Kirkebetjente, herunder Organister, lide ved Nedgang i Offerindtægt paa Grund af den udvidede Adgang til borgerlig Ægteskabsstiftelse for Øvrigheden, som er hjemlet ved § 4, Stykke 1, erstattes dem af Statskassen. Nærmere Regler angaaende Erstatningens Fastsættelse og Udredelse gives af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

§ 22.

Lov om Ægteskabs Indgaaelse m. m. af 13. April 1851 §§ 1—9 ophæves. Lige-

ledes ophæves de Bestemmelser i Fdg. angaaende Præsternes Embede med Hensyn til Ægteskab af 30. April 1824 §§ 1—17, for hvis fortsatte Bestaaen der ikke er Hjemmel i nærværende Lov.

Forpligtelsen til gejstlig Mægling mellem Ægtefæller i Tilfælde af Separation og Skilsmisse bortfalder, naar Ægteskabet ikke er stiftet ved Vielse, medmindre kirkelig Indvielse maatte være tilstedt og paafulgt i Medfør af § 20.

IX.

Straffebestemmelser. Lovens Træden i Kraft.

§ 23.

For Overtrædelse af foranstaaende Bestemmelser fra Øvrighedspersoners eller Præsters Side anvendes, for saa vidt ikke den øvrige Lovgivning hjemler højere Straf, Bøder af indtil 500 Kr. eller simpelt Fængsel i indtil 3 Maaneder. Sagerne behandles som offentlige Politisager, for saa vidt de høre under verdslig Ret.

§ 24.

Ved kgl. Anordning bestemmes det, til hvilket Tidspunkt nærværende Lov skal træde i Kraft, dog at det bliver senest den 1. April 1906.

Loven kan med de Lempelser, som findes nødvendige, ved kongelig Anordning gøres gældende for Færøerne. I Grønland stiftes Ægteskaber fremdeles alene efter Reglerne om Vielse ved Missionærerne eller indfødte ordinerede Præster eller Kateketer.

Anmærkning.

For saa vidt der ikke kan opnaas Enighed paa nærværende Grundlag, henstilles det, om der ikke kunde opnaas Enighed om at omgaa hele Striden ved at indskrænke Loven til „*Lov om nogle Bestemmelser vedrørende borgerlig Ægteskabsstiftelse*“. Alle de Bestemmelser, der ved-